Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

24. listopada 2013.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Obiteljsko davanje – Dodatak za dijete – Nacionalni propis koji propisuje dodjelu davanja u obliku automatske olakšice za dijete – Zabrana kumulativne dodjele obiteljskih davanja“

U predmetu C-177/12,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a koji je uputio Cour de cassation (Luksemburg) odlukom od 29. ožujka 2012., koju je Sud zaprimio 17. travnja 2012., u postupku

Caisse nationale des prestations familiales

protiv

Salima Lachheba,

Nadije Lachheb,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, E. Juhász, A. Rosas (izvjestitelj), D. Šváby i C. Vajda, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Wathelet,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Caisse nationale des prestations familiales, A. Rodesch, odvjetnik,

— za S. Lachheba i N. Lachheb, C. Rimondini, odvjetnik,

— za Europsku komisiju, V. Kreuschitz i G. Rozet, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članaka 18. i 45. UFEU-a, članka 1. točke (u) podtočke i., članka 3., članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. (SL 1997., L 28, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.), kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. (SL L 117, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 108., u daljnjem tekstu: Uredba br. 1408/71), kao i članka 7. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1612/68 od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice (SL L 257, str. 2.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Caisse nationale des prestations familiales (u daljnjem tekstu: CNPF) i S. Lachheba i N. Lachheb, koji imaju boravište u Francuskoj, od kojih jedan radi u Luksemburgu, a drugi u Francuskoj, povodom odluke CNPF-a o unošenju davanja pod nazivom „dodatak za dijete” u osnovu za izračun koja služi za utvrđivanje iznosa obiteljskog davanja koja bi S. Lachheb i N. Lachheb trebali primati na teret države Luksemburg.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Uvodne izjave 1., 5., 8. i 10. Uredbe br. 1408/71 glase kako slijedi:

„budući da odredbe o koordinaciji nacionalnih zakonodavstava o socijalnoj sigurnosti spadaju u okvir slobode kretanja radnika koji su državljani država članica i trebaju doprinijeti poboljšanju njihova životnog standarda i uvjeta zaposlenja;

[...]

budući da je u okviru te koordinacije potrebno jamčiti unutar Zajednice jednaki tretman prema različitim nacionalnim zakonodavstvima svim radnicima koji žive u državama članicama te njihovim uzdržavanicima i nadživjelim osobama;

[...]

budući da se na zaposlene osobe i samozaposlene osobe koje se kreću unutar Zajednice trebaju primjenjivati sustavi socijalne sigurnosti samo jedne države članice kako bi se izbjeglo preklapanje nacionalnih zakonodavstava koja se primjenjuju i komplikacije koje bi zbog toga mogle nastati;

[...]

budući da je s ciljem što učinkovitijeg jamčenja jednakosti postupanja prema radnicima koji rade na državnom području države članice primjereno kao zakonodavstvo koje se primjenjuje kao opće pravilo odrediti ono države članice u kojoj određena osoba obavlja zaposlenje ili samozaposlenje.”

4 Članak 1. te uredbe navodi definicije koje se primjenjuju u okviru te uredbe.

5 Članak 1. točka (u) spomenute uredbe ovako propisuje:

„i) ‚obiteljska davanja' znači sva davanja u naravi ili novcu namijenjena podmirenju obiteljskih troškova prema zakonodavstvu predviđenom u članku 4. stavku 1. točki (h), isključujući posebne doplatke za rođenje djeteta ili usvajanje navedene u Prilogu II.;

ii) ‚obiteljski doplatci' znači periodična novčana davanja koja se priznaju isključivo u odnosu na broj i prema potrebi dob članova obitelji."

6 Članak 3. stavak 1. iste uredbe predviđa:

„U skladu s posebnim odredbama ove Uredbe, osobe koje borave na državnom području jedne od država članica na koju se ova Uredba primjenjuje podliježu istim obvezama i uživaju ista davanja prema zakonodavstvu bilo koje države članice kao državljani te države."

7 U skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (h) Uredbe br. 1408/71, ona se primjenjuje na cjelokupno zakonodavstvo koje se odnosi na grane socijalne sigurnosti o obiteljskim davanjima.

8 U skladu sa svojim člankom 4. stavkom 2., ta se uredba odnosi na sve opće i posebne sustave socijalne sigurnosti, bez obzira na to jesu li doprinosni ili nisu, kao i na sustave koji se odnose na odgovornost poslodavca ili vlasnika broda u vezi s davanjima navedenima u stavku 1.

9 Članak 5. navedene uredbe je sljedećeg sadržaja:

„Države članice određuju zakonodavstvo i sustave navedene u članku 4. stavcima 1. i 2., posebna nedoprinosna davanja iz članka 4. stavka 2.a, minimalna davanja navedena u članku 50. i davanja navedena u člancima 77. i 78. u izjavama koje se moraju notificirati i objaviti u skladu s člankom 97."

10 Pod naslovom „Opća pravila", članak 13. iste uredbe propisuje:

„1. Ovisno o članku 14.c i 14.f, na osobe na koje se odnosi ova Uredba primjenjuje se zakonodavstvo samo pojedinačne države članice. To se zakonodavstvo određuje u skladu s odredbama ove glave.

2. Ovisno o člancima od 14. do 17.:

a) na osobu zaposlenu na državnom području jedne države članice primjenjuje se zakonodavstvo te države čak i ako boravi na državnom području druge države članice ili ako se registrirano sjedište ili mjesto poslovanja poduzeća ili pojedinca koji ju zapošljava nalazi na državnom području druge države članice;

[...]"

11 Članak 73. Uredbe br. 1408/71 predviđa:

„Zaposlena osoba ili samozaposlena osoba na koju se primjenjuje zakonodavstvo države članice ima pravo za članove svoje obitelji koji imaju boravište u drugoj državi članici na obiteljska davanja koja su predviđena zakonodavstvom prethodne države, kao da su imali boravište u toj državi, prema uvjetima odredbi Priloga VI."

12 Članak 76. te uredbe glasi kako slijedi:

„1. Ako za vrijeme istog razdoblja za istog člana obitelji i zbog obavljanja zanimanja obiteljska davanja pruža zakonodavstvo države članice na čijem državnom području članovi obitelji imaju boravište, pravo na obiteljska davanja prema zakonodavstvu druge države, ako je potrebno prema članku 73. ili 74., obustavlja se do iznosa koji određuje zakonodavstvo prve države članice.

2. Ako zahtjev za davanja nije podnesen u državama članicama na čijem državnom području članovi obitelji imaju boravište, nadležna ustanova druge države članice može primijeniti odredbe stavka 1. kao da su davanja priznata u prvoj državi članici."

13 Članak 7. stavci 1. i 2. Uredbe br. 1612/68 propisuje:

„1. Ne može se prema radniku, koji je državljanin jedne države članice, na području druge države članice različito postupati u pogledu uvjeta zaposlenja i rada, pogotovo u području plaće, otkaza ili vraćanja na radno mjesto ili ponovnog zaposlenja u slučaju nezaposlenosti zbog njegove nacionalnosti od drugih domaćih radnika.

2. On uživa jednake socijalne i porezne prednosti kao i domaći radnici."

14 Članak 10. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (SL L 74, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 3.), kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom br. 118/97 (u daljnjem tekstu: Uredba br. 574/72), predviđa:

„a) Pravo na davanja ili obiteljske doplatke u skladu sa zakonodavstvom države članice, prema kojem se na stjecanje prava na takva davanja i obiteljske doplatke ne primjenjuju uvjeti osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja, obustavlja se u slučaju u kojem je potrebno tijekom istog razdoblja te za istog člana obitelji isplatiti davanja samo u skladu s nacionalnim zakonodavstvom druge države članice ili primjene članaka 73., 74., 77. ili 78. Uredbe [br. 1408/71], do iznosa ukupne svote tih davanja.

b) Međutim, ako se profesionalna ili trgovinska djelatnost obavlja na državnom području prve države članice:
   i) u slučaju davanja priznatih prema nacionalnom zakonodavstvu druge države članice, ili prema člancima 73. ili 74. Uredbe, osobi koja ostvaruje pravo na obiteljsko davanje ili osobi kojoj se isto treba isplatiti, pravo na priznato obiteljsko davanje prema nacionalnom zakonodavstvu druge države članice ili prema tim člancima obustavlja se do ukupnog iznosa obiteljskih davanja propisanih zakonodavstvom države članice na čijem državnom području član obitelji ima boravište. Trošak davanja koje plaća država članica na čijem području član obitelji ima boravište snosi ta država članica;

[...]"

15 Valja istaknuti, s jedne strane, da je Uredba br. 1408/71 zamijenjena Uredbom (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.) i, s druge strane, da je Uredba br. 574/72 zamijenjena Uredbom (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 (SL L 284, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171.), a nove se uredbe, sukladno članku 91. Uredbe br. 883/2004 i članku 97. Uredbe br. 987/2009, primjenjuju od 1. svibnja 2010. Međutim, s obzirom na trenutak kada su se dogodile činjenice iz glavnog postupka, iste će biti uređene uredbama br. 1408/71 i 574/72.

Luksemburško pravo

16 Zakonom od 21. prosinca 2007. o uvođenju zakona o dodatku za dijete (*Mémorial* A 2007, str. 3949.) izmijenjen je, od 2008. godine, sustav smanjenja poreza za dijete koji je predviđen luksemburškim zakonodavstvom. Članak 5. tog zakona, koji se nalazi u glavi II. istog, propisuje:

„Ovime se donosi Zakon od 21. prosinca o dodatku za dijete.

Članci navedenog zakona glase kako slijedi:

Članak 1. Svakom se djetetu koje živi bilo u zajedničkom kućanstvu oca i majke bilo samo s ocem ili samo s majkom koji sam/a brine o njegovu obrazovanju i uzdržavanju te koji(-a) ima pravo na obiteljske doplatke sukladno članku 1. Zakona od 19. lipnja 1985. o obiteljskim doplatcima i o osnivanju Caisse nationale des prestations familiales [(*Mémorial* A 1985., str. 680.)] dodjeljuje dodatak za dijete kao automatska olakšica u vidu smanjenja poreza predviđenog člankom 122. Zakona od 4. prosinca 1967. o porezu na prihod.

Članak 2. Dodatak za dijete određen je u iznosu od 922,5 [eura] godišnje. Isplaćuje se tijekom porezne godine na koju se odnosi, na način koji je uređen Uredbom velikog vojvode iz članka 6.

Plaćanje vrši [CNPF] s oslobađajućim učinkom za primatelja obiteljskih doplataka definiranog u članku 5. prvom i četvrtom stavku ili u slučaju kada o obrazovanju i uzdržavanju djeteta brine samo jedan roditelj, za roditelja primatelja iz članka 5. drugog stavka prve rečenice Zakona od 19. lipnja 1985. o obiteljskim doplatcima i o osnivanju Caisse nationale des prestations familiales, zajedno s isplatom obiteljskih doplataka.

[...]

Članak 4. Radi provedbe ovog zakona primjenjuju se, osim za, po potrebi, terminološke prilagodbe, članak 23. drugi i treći stavak, članci 24., 26., 27., 28., 29., 30. i 31. Zakona od 19. lipnja 1985. o obiteljskim doplatcima i o osnivanju Caisse nationale des prestations familiales i članak 208. četvrti stavak, članak 273. peti stavak, članak 276., članak 278. prvi i drugi stavak, članci 291. i 292.a, članak 302. četvrti stavak, članci 311. i 333. i članak 334. prvi stavak Zakonika o socijalnim osiguranjima.

Članak 5. Prva rečenica prvog stavka članka 6. Zakona od 19. lipnja 1985. o obiteljskim doplatcima i o osnivanju Caisse nationale des prestations familiales dopunjuje se riječima ‚dodatak za dijete' te se umeće nakon ‚od početka školske godine'.

Članak 6. Načini primjene ovog zakona se mogu urediti Uredbom velikog vojvode."

[...]"

17 Članak 29. Zakona od 19. lipnja 1985. o obiteljskim doplatcima i o osnivanju Caisse nationale des prestations familiales, na koji upućuje članak 4. Zakona od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete radi njegova izvršenja i koji je stupanjem na snagu Zakona od 13. svibnja 2008. o uvođenju jedinstvenog statusa (*Mémorial* A 2008., str. 790.) postao članak 317. Zakonika o socijalnoj sigurnosti. Prema spomenutom članku 29.:

„U svakom se slučaju priznaje samo jedan doplatak iste prirode po djetetu.

Uredbom velikog vojvode se propisuju pravila o sprečavanju ili ograničavanju kumulacije, do iznosa najvišeg doplatka, dodataka predviđenih ovim aktom s onima koji su s istim ciljem predviđeni u sustavu različitom od luksemburškog."

18 Članak 1. Uredbe velikog vojvode od 19. prosinca 2008. o utvrđivanju načina isplate dodatka za dijete od 2009. godine (*Mémorial* A 2008., str. 3305., u daljnjem tekstu: Uredba velikog vojvode od 19. prosinca 2008.), kojim se izvršava članak 6. Zakona od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete predviđa:

„Od 1. siječnja 2009. dodatak za dijete se isplaćuje u mjesečnim iznosima od 76,88 [eura] po djetetu za svaki mjesec tijekom kojega dijete, koje je korisnik prema članku 1. Zakona od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete, ostvaruje pravo na cjelokupne obiteljske doplatke. [...]

Iznimno od prvog stavka, dodatak za dijete je uključen u dodatak u visini razlike do iznosa od 76,88 [eura] po djetetu za svaki mjesec tijekom kojega dijete koje je korisnik ostvaruje pravo na diferencijalna obiteljska davanja koja se dodjeljuju na temelju obveznog pripadanja luksemburškom sustavu socijalne sigurnosti. Dodatak u visini razlike se isplaćuje jednom ili dva puta godišnje po podnošenju potvrde o isplati davanja različitih od luksemburških, primljenih tijekom referentnog razdoblja.

Isplata dodatka za dijete se vrši na isti način kao i obiteljski doplatci."

Glavni postupak i prethodna pitanja

19 S. Lachheb i N. Lachheb imaju boravište zajedno sa svojom djecom u Mondelangeu (Francuska). Iz spisa podnesenog Sudu proizlazi, s jedne strane, da S. Lachheb obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u Luksemburgu, dok njegova supruga radi u Francuskoj i, s druge strane, da S. Lachheb i N. Lachheb imaju pravo, na temelju luksemburškog zakonodavstva, na isplatu „dodatka u visini razlike" od strane CNPF-a čiji iznos odgovara razlici između obiteljskih davanja na koja imaju pravo od strane države članice u kojoj S. Lachheb ima posao, odnosno u Velikom Vojvodstvu Luksemburg, i onih na koja imaju pravo na teret države članice u kojoj imaju boravište, odnosno u Francuskoj Republici.

20 Po prigovoru S. Lachheba i N. Lachheb upravno vijeće CNPF-a potvrdilo je odluku tog vijeća kojom se, od travnja 2009., uzima u obzir dodatak za dijete S. Lachheba i N. Lachheb sukladno luksemburškom zakonodavstvu radi izračuna dodatka u visini razlike iz članka 1. drugog stavka Uredbe velikog vojvode od 19. prosinca 2008.

21 Po tužbi S. Lachheba i N. Lachheb Conseil arbitral de la sécurité sociale (Arbitražno vijeće za socijalnu sigurnost) je presudom od 7. veljače 2011. izmijenio tu odluku odbivši, na temelju članka 95. Ustava, primjenu Uredbe velikog vojvode od 19. prosinca 2008. o dodatku za dijete zbog njezine nesukladnosti sa Zakonom od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete, a kojim se jamči da se smanjenje poreza za dijete koje bi imalo pravo na obiteljske doplatke isplaćuje u obliku dodatka za dijete na temelju automatske olakšice. Navedeno Arbitražno vijeće proglasilo je da od travnja 2009. S. Lachheb i N. Lachheb imaju pravo na zadržavanje dodatka za dijete određenog na ime olakšice u vidu smanjenja poreza.

22 CNPF je podnio žalbu protiv te odluke pred sudom koji je uputio zahtjev ističući pet žalbenih razloga od kojih se prva tri temelje na povredi, odbijanju primjene, pogrešnoj primjeni ili na pogrešnom tumačenju članka 1. točke (u) podtočke i., članka 3. stavka 1., članka 4. stavka 1. točke (h) i članka 76. stavka 1. Uredbe br. 1408/71, kao i članka 10. Uredbe br. 574/72.

23 Sud koji je uputio zahtjev ističe da se dodatak za dijete koji je predviđen luksemburškim zakonodavstvom prema tom zakonodavstvu smatra obiteljskim davanjem na koje se primjenjuju pravila o zabrani kumulativne dodjele u tom području.

24 Prema navedenom zakonodavstvu, mehanizam dodatka u visini razlike, koji je preuzet iz prava Unije i na koji se odnosi Uredba velikog vojvode od 19. prosinca 2008. je relevantan ako je primijenjen na davanje koje je kvalificirano kao obiteljsko davanje u smislu članka 1. točke (u) podtočke i. i članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 1408/71. S druge strane, ako se mehanizam dodatka u visini razlike primjenjuje na prednosti koje nisu davanja socijalne sigurnosti u smislu navedene uredbe, ta bi primjena, kojom bi se dio graničnih radnika koji putuje iz drugih država članica prema Luksemburgu radi obavljanja profesionalne djelatnosti lišio potpune isplate dodatka za dijete, dok se isti u cijelosti isplaćuje radnicima s boravištem u Luksemburgu, mogla predstavljati diskriminatornu mjeru u smislu članka 7. Uredbe br. 1612/68, članaka 18. i 45. UFEU-a, kao i članka 3. Uredbe br. 1408/71.

25 Budući da je postojala dvojba u pogledu kvalifikacije davanja, kao što je dodatak za dijete predviđen luksemburškim zakonodavstvom, kao obiteljskog davanja u smislu članka 1. točke (u) podtočke i., članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 1408/71, Cour de cassation odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Predstavlja li davanje kao što je ono predviđeno Zakonom od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete obiteljsko davanje u smislu članka 1. točke (u) podtočke i. i članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe [br. 1408/71]?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, protive li se članci 18. i 45. [UFEU-a], [članak] 7. Uredbe [br. 1612/68] ili [članak] 3. Uredbe [br. 1408/71] nacionalnom propisu kao što je onaj u glavnom postupku na temelju koje je dodjela davanja, poput onog iz Zakona od 21. prosinca 2000 7. o dodatku za dijete osobama koje obavljaju svoju profesionalnu djelatnost na području predmetne države članice i koji s članovima svoje obitelji borave na području druge države članice, obustavljena do iznosa obiteljskih davanja predviđenih članovima njihove obitelji prema zakonodavstvu države članice u kojoj imaju boravište s obzirom na to da nacionalno zakonodavstvo zahtijeva da se primjenjuju pravila o zabrani kumulacije dodjele obiteljskih davanja iz [članka] 76. Uredbe br. 1408/71] i [članka] 10. Uredbe [br. 574/72]?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

26 Sud koji je uputio zahtjev svojim prvim pitanjem želi znati trebaju li se članak 1. točka (u) podtočka i. članak 4. stavak 1. točka (h) Uredbe br. 1408/71 tumačiti tako da davanje kao što je dodatak za dijete uvedeno Zakonom od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete predstavlja obiteljsko davanje u smislu te uredbe.

27 Valja najprije podsjetiti da se u skladu s tekstom članka 4. stavka 1. Uredbe br. 1408/71 koji izričito spominje „zakonodavstvo koje se odnosi na sljedeće grane socijalne sigurnosti”, materijalno područje primjene te uredbe obuhvaća zakonodavstva država članica koja se odnose na grane socijalne sigurnosti nabrojane u točkama (a) do (h) te iste odredbe.

28 Konkretno, Sud je u više navrata presudio da razlika između davanja koja su isključena iz područja primjene Uredbe br. 1408/71 i davanja koja potpadaju pod to područje primjene u biti počiva na konstitutivnim elementima svakog davanja, osobito na njegovim ciljevima i uvjetima dodjele, a ne na činjenici je li davanje kvalificirano od strane nacionalnog zakonodavstva kao davanje socijalne sigurnosti (vidjeti presudu od 16. srpnja 1992., Hughes, C-78/91, Zb., str. I-4839., t. 14.). Usto, Sud je imao priliku pojasniti da se same formalne karakteristike ne smiju smatrati konstitutivnim elementima klasifikacije davanja (vidjeti presudu od 11. rujna 2008., Petersen, C-228/07, Zb., str. I-6989., t. 21. i navedenu sudsku praksu). Iz tog slijedi da činjenica da davanje potpada pod nacionalno porezno pravo nije odlučujuća za ocjenu njegovih konstitutivnih elemenata.

29 Radi te ocjene valja najprije ispitati treba li dodatak za dijete, kao što je ovaj u glavnom postupku, smatrati „davanjem socijalne sigurnosti” u smislu Uredbe br. 1408/71.

30 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, davanje se može smatrati davanjem socijalne sigurnosti ako je dodijeljeno korisnicima bez individualne i diskrecijske ocjene osobnih potreba, na temelju zakonom definirane situacije, i ako se odnosi na jedan od rizika koji je izričito nabrojan u članku 4. stavku 1. Uredbe br. 1408/71 (vidjeti osobito presudu od 21. srpnja 2011., Stewart, C-503/09, Zb., str. I-6497., t. 32. i navedenu sudsku praksu).

31 Kako to ističu CNPF i Komisija, davanje o kojemu je riječ u glavnom postupku je, s jedne strane, automatski dodijeljeno u slučaju uzdržavanog djeteta kako bi se naknadili troškovi povezani s uzdržavanjem tog djeteta i odgovara, s druge strane, paušalnom iznosu, automatski dodijeljenom, koji nema nikakve veze s prihodima ili priznatim porezom podnositelja zahtjeva. Prema tome, davanje kao što je ovo u glavnom postupku predstavlja davanje socijalne sigurnosti.

32 Osim toga, Sud je već presudio da za kvalifikaciju davanja kao davanja socijalne sigurnosti nije važan način njegova financiranja, kao što to dokazuje činjenica da prema članku 4. stavku 2. Uredbe br. 1408/71 nedoprinosna davanja nisu isključena iz područja primjene te uredbe (vidjeti gore navedenu presudu Hughes, t. 21.). Na isti je način Sud imao priliku pojasniti da pravni mehanizam kojim se služi država članica kako bi implementirala davanje nije bitan za njegovu kvalifikaciju kao davanja socijalne sigurnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 15. ožujka 2001., Offermanns, C-85/99, Zb., str. I-2261., t. 46.).

33 Kao drugo, valja precizno utvrditi prirodu davanja o kojemu je riječ u glavnom postupku. Radi razlikovanja različitih kategorija davanja socijalne sigurnosti, valja uzeti u obzir rizik koji je pokriven svakim davanjem (presuda od 18. srpnja 2006., De Cuyper, C-406/04, Zb., str. I-6947., t. 27.).

34 Točnije, prema članku 1. točki (u) podtočki i. Uredbe br. 1408/71, „‚obiteljska davanja' znači sva davanja u naravi ili novcu namijenjena podmirenju obiteljskih troškova”. U tom je pogledu Sud presudio da je svrha obiteljskih davanja pružiti socijalnu pomoć radnicima koji uzdržavaju obitelj tako što društvo sudjeluje u tim troškovima (vidjeti presude od 4. srpnja 1985., Kromhout, 104/84, Zb., str. 2205., t. 14., i od 19. rujna 2013., Hliddal i Bornand, C-216/12 i C-217/12, t. 54. i navedenu sudsku praksu).

35 Izraz „podmirenje obiteljskih troškova” iz članka 1. točke (u) podtočke i. Uredbe br. 1408/71 treba tumačiti tako da se osobito odnosi na javni doprinos obiteljskom proračunu koji služi da se olakšaju troškovi koji nastanu uzdržavanjem djece (gore navedene presude Offermanns, t. 41., i od 7. studenoga 2002., Maaheimo, C-333/00, Zb., str. I-10087., t. 25.).

36 U glavnom postupku valja utvrditi, kao što to ističu CNPF i Komisija i kao što to proizlazi iz spisa podnesenog Sudu, da dodatak za dijete, koji se isplaćuje za svako uzdržavano dijete, predstavlja javni doprinos obiteljskom proračunu koji služi da se olakšaju troškovi koji nastanu uzdržavanjem djece i stoga predstavlja obiteljsko davanje u smislu članka 1. točke (u) podtočke i. Uredbe br. 1408/71.

37 U tom pogledu, činjenica da javni doprinos obiteljskom proračunu poprima oblik davanja u novcu koji se isplaćuje na temelju nacionalnog poreznog prava i da dodatak za dijete potječe od smanjenja poreza za dijete ne dovodi u pitanje kvalifikaciju tog davanja kao „obiteljskog davanja” prema načelima iz točke 32. ove presude.

38 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da davanje kao što je dodatak za dijete iz glavnog postupka predstavlja obiteljsko davanje u smislu članka 1. točke (u) podtočke i. Uredbe br. 1408/71.

39 Stoga na prvo pitanje valja odgovoriti da se članak 1. točka (u) podtočka i. i članak 4. stavak 1. točka (h) Uredbe br. 1408/71 trebaju tumačiti tako da davanje kao što je dodatak za dijete uvedeno Zakonom od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete predstavlja obiteljsko davanje u smislu te uredbe.

Drugo pitanje

40 S obzirom na odgovor na prvo pitanje, ne treba odgovoriti na drugo pitanje.

Troškovi

41 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) odlučuje:

Članak 1. točku (u) podtočku i. i članak 4. stavak 1. točku (h) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. treba tumačiti tako da je davanje kao što je dodatak za dijete, uvedeno Zakonom od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete, obiteljsko davanje u smislu te Uredbe.

Potpisi